



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobkyně: **SF Motors, s. r. o., IČO: 2772788**
sídlem Nad Petruskou 2531, 120 00 Praha 2
zastoupena advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2019, č. j. 012040/2019/KUSK,
sp. zn. SZ_114267/2017/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jako opožděné odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Kolín (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 10. 8. 2017, č. j. MUKOLIN/OD 86602/17-hau, číslo spisu 10670/2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou správním deliktem provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o silničním provozu“), za porušení § 10 odst. 3 téhož zákona. Uvedeného přestupku se žalobkyně dopustila tím, že jako provozovatelka motorového vozidla registrační

značky X z nedbalosti nezajistila, aby při jeho užití na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť dne 13. 5. 2017 v 13:47 hodin na pozemní komunikaci v obci Kolín, U K., směr ulice H., došlo ze strany řidiče uvedeného motorového vozidla k nedodržení nejvyšší dovolené rychlosti, neboť v uvedeném místě jel nedovolenou rychlostí 57 km/h (po odečtení odchylky měřícího zařízení), ačkoliv je v místě povolena v souladu s § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu rychlost jízdy nejvýše 50 km/h. Za spáchání uvedeného přestupku byl žalobkyni uložen správní trest pokuty ve výši 1 500 Kč a podle § 79 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobkyně činí sporným naplnění předpokladů pro zamítnutí jejího odvolání jako opožděného. Nečiní sporným okamžik doručení prvostupňového rozhodnutí dne 10. 8. 2017, doručení odvolání datovou schránkou žalovanému dne 30. 8. 2017 ani poslední den lhůty k podání odvolání dne 25. 8. 2017. Žalobkyně tvrdí, že podala odvolání dne 25. 8. 2017, a to e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu. Následné podání učiněné datovou schránkou dne 30. 8. 2017 tak bylo již pouze potvrzením tohoto podání ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu. K důkazu žalobkyně navrhuje 1) printscreen obrazovky s odchozím e-mailem podání odvolání, 2) printscreen obrazovky s e-mailem potvrzujícím přijetí, 3) originály těchto e-mailů, které předloží při jednání, neboť systém datových schránek neumožňuje tyto odeslat datovou zprávou. Žalobkyně má za to, že správní orgán I. stupně e-mailové podání žalovanému zatajil, přičemž ten by měl z moci úřední napadené rozhodnutí sám zrušit. Odvolání tedy bylo podáno včas, pouze správní orgán do spisu nezaložil e-mailové podání, a to ani po upozornění na jeho existenci. Žalobkyně rovněž podotýká, že ve věci ochrany proti nezákonnému zásahu, spočívajícímu ve vyznačení doložky právní moci na prvostupňové rozhodnutí, podala žalobu, vedenou u zdejšího soudu pod sp. zn. 48 A 117/2017.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že pokud žalobkyně tvrdí, že správnímu orgánu bylo doručováno na jeho e-mailovou adresu, pak musí toto tvrzení prokázat. Ohledně důkazní hodnoty printscreenu odeslání písemnosti z e-mailového klienta žalovaný odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2016, č. j. 1 As 80/2016-30, ze dne 6. 10. 2016, č. j. 9 As 147/2016-38, a ze dne 4. 9. 2014, č. j. 8 As 6/2015-37. Dále žalovaný odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2006, č. j. 8 Afs 82/2006-86, z něhož dovozuje, že v případě pochybností lze uvažovat rovněž o falsifikaci snímku obrazovky. Žalovaný zpochybňuje žalobkyní předložený otisk obrazovky s údajným textem odvolání ze dne 25. 8. 2017 stejně jako otisk obrazovky s údajným textem potvrzení o přijetí. Není tím totiž prokázáno nic víc, než že text byl napsán, nikoli, co se s ním stalo poté. Žalovaný navrhuje k důkazu obsah podacího deníku správního orgánu I. stupně ze srpna 2017. Z opatrnosti žalovaný rovněž namítá, že se tvrzené podání ze dne 25. 8. 2017 vůbec nedostalo do dispozice správního orgánu I. stupně, protože bylo jako spam odmítnuto s odkazem na § 64 odst. 2 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, ve znění pozdějších předpisů. Případně je možné, že e-mail byl odeslán prostřednictvím tzv. „POP3“ nastavení adresy poštovního serveru, tedy z adresy, která je automaticky podle protokolu SpamCop zařazena na tzv. „black list“ adres. Žalovaný vznáší domněnku, že odesílatel vědomě nastavil adresu např. „taurus.onelife.cz“, která je automaticky, tedy bez jakéhokoli přispění adresáta antivirovými programy vyhodnocena jako škodlivá. O nabytí právní

moci prvostupňového rozhodnutí byla žalobkyně informována již přípisem ze dne 15. 6. 2017 (patrně míněn přípis správního orgánu I. stupně ze dne 15. 9. 2017, pozn. soudu). Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

4. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro posouzení věci relevantní skutečnosti. Správní orgán I. stupně obdržel od Městské policie Kolín oznámení o podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu ze dne 15. 5. 2017, ve kterém je konstatováno, že „[a]utomatizovaným technickým prostředkem SYDO Traffic Velocity v. č. GEMVEL0021 ver:1.0, používaným při dohledu na bezpečnost silničního provozu na pozemních komunikacích bylo zjištěno, že dne 13. 5. 2017 v obci Kolín, v ulici U Křižovatky, směr ulice Havlíčkova, blíže neustanovený řidič výše uvedeného vozidla překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod.“ Součástí oznámení tvoří textový a obrazový výstup z měřicího zařízení a ověřovací list měřicího zařízení. Dne 18. 5. 2017 byla žalobkyni doručena výzva k uhrazení určené částky podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu z důvodu spáchání shora uvedeného přestupku neznámým řidičem, který řídil vozidlo, jehož je žalobkyně provozovatelkou. Správní orgán I. stupně poučil žalobkyni o možnosti písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupků, a to do 15 dnů od doručení výzvy. K výzvě zaslala žalobkyně správnímu orgánu I. stupně informaci, že v předemtný den a předemtnou dobu měl vozidlo půjčené I. H. (dále jen „označený řidič“) a uvedla jeho datum narození, bydliště na Slovensku a doručovací adresu v Olomouci. Ve správním spise je založen úřední záznam o tom, že ohledně označeného řidiče již správní orgán I. stupně prováděl šetření v souvislosti s označením téže osoby jako řidiče vozidla jiným provozovatelem. Ze šetření vyplynulo, že na uváděné adrese je označený řidič neznámý. Dále bylo zjištěno, že totožná osoba je opakovaně označována jako řidič vozidla i u jiných správních orgánů.
5. Následně proto správní orgán I. stupně věc odložil podle § 66 odst. 3 písm. g) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o přestupcích“), protože nezjistil do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Příkazem ze dne 28. 6. 2017, č. j. MUKOLIN/OD 70748/17-hau, doručeným dne 29. 6. 2017, rozhodl správní orgán I. stupně o uložení pokuty ve výši 1 500 Kč žalobkyni, která se dopustila přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu a o povinnosti úhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Proti příkazu podala žalobkyně, od tohoto okamžiku zastoupená společností ODVOZ VOZU s. r. o., dne 7. 7. 2017 odpor. Po zrušení příkazu pokračoval správní orgán I. stupně v řízení oznámením o jeho pokračování, poučením žalobkyně o procesních právech a výzvou k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně shledána vinnou správním deliktem provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničního provozu. Zmocnění žalobkyně bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno dne 10. 8. 2017. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně (datovou zprávou) odvolání dne 30. 8. 2017. Výzvou ze dne 31. 8. 2017 byla žalobkyně vyzvána k odstranění nedostatků odvolání a současně informována o tom, že prvostupňové rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné. Totožné blanketní odvolání bylo zmocněncem žalobkyně doručeno správnímu orgánu ještě dne 5. 9. a dne 11. 9. 2017.
6. O podaném odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Vyšel z toho, že

prvostupňové rozhodnutí bylo žalobkyni prostřednictvím obecného zmocněnce oznámeno dne 10. 8. 2017. Odvolání bylo dodáno do datové schránky správního orgánu I. stupně dne 30. 8. 2017, přičemž posledním dnem odvolací lhůty byl den 25. 8. 2017. Prvostupňové rozhodnutí tak nabylo dne 26. 8. 2017 právní moci. Žalovaný odvolání zamítl jako opožděné, důvody pro přezkoumání pravomocného rozhodnutí neshledal.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

7. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
8. K projednání věci nařídil soud dne 24. 9. 2021 ústní jednání, jehož se zúčastnil pouze pověřený pracovník žalovaného. Žalobkyně a její zástupce se z jednání omluvili, bližší důvody nepřítomnosti neuvedli, o odročení jednání nežádali. Pověřený pracovník žalovaného setrval na svém dosavadním stanovisku o nedůvodnosti žaloby a odkázal na vyjádření k žalobě a judikaturu o doručování podání.
9. Soud provedl důkaz listinami přiloženými žalobkyní k žalobě, a to printscreenem obrazovky obsahující zprávu označenou „Potvrzení o přijetí elektronického podání ve věci odvolání SF Motors, s. r.o.“ odeslanou z adresy posta@mukolin.cz dne 25. 8. 2017, printscreenem e-mailové zprávy obsahující text „odvolání proti rozhodnutí“, ze kterého není patrné žádné datum ani adresát, a printscreenem e-mailu ze dne 25. 8. 2017 s předmětem „Odvolání SF Motors, s. r. o.“, který ve svém těle neobsahuje žádný text a je k němu přiložen soubor ve formátu pdf nazvaný „odvolani“. Soud dále provedl důkaz podacím deníkem předloženým žalovaným v elektronické podobě, neboť tento materiál zjevně nebyl součástí původního spisového materiálu, se kterým měla žalobkyně možnost se seznámit. Soud z části podacího deníku pokrývající období od 21. 8. 2017 do 27. 8. 2017 zjistil (konkrétně ze stran 253 - 290, které v tištěné podobě učinil součástí soudního spisu, jež jsou založeny na č. l. 31 - 40), že se v něm v den údajného podání odvolání, tj. tj. 25. 8. 2017, ani ve dny předcházející či následující nenachází žádná příchozí pošta odeslaná žalobkyní, či jejím zmocněncem ve správním řízení (ODVOZ VOZU, s. r. o.). V podacím deníku v uvedeném období není evidováno ani žádné podání označené jako odvolání či odvolání SF Motors, s.r.o.

Posouzení žalobních bodů

10. Mezi stranami je sporné, zda odvolání žalobkyně, které bylo doručeno do datové schránky správního orgánu I. stupně dne 30. 8. 2017, o čemž není mezi stranami sporu, předcházelo podání shodného znění, o němž žalobkyně tvrdí, že jej odeslal její zmocněnec elektronickou zprávou z e-mailové adresy info@odvozvozidla.cz na e-mailovou adresu posta@mukolin.cz dne 25. 8. 2017. Za tímto účelem předložila žalobkyně printscreen textu tvrzené e-mailové zprávy, z něhož žádné datum odeslání není patrné, další printscreen tvrzené e-mailové zprávy s přílohou označenou „odvolani.pdf“ ze dne 25. 8. 2017 a tvrzené potvrzení o přijetí elektronické zprávy s předmětem „Potvrzení o přijetí elektronického podání ve věci Odvolání SF Motors, s. r. o.“ z e-mailové adresy posta@mukolin.cz ze dne 25. 8. 2017.

11. Podle § 37 odst. 4 správního řádu podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.
12. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., k podepisování elektronickým podpisem lze použít pouze uznávaný elektronický podpis, podepisuje-li se elektronický dokument, kterým se právně jedná vůči veřejnoprávnímu podepisujícímu nebo jiné osobě v souvislosti s výkonem jejich působnosti.
13. Podle § 40 odst. 1 písm. d) části před středníkem správního řádu je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě.
14. Soud v první řadě odkazuje na ustálenou judikaturu, ze které vyplývá základní pravidlo pro doručování e-mailových zásilek účastníky správních řízení, a to že se za doručené považují pouze takové e-mailové zásilky, které jsou dostupné elektronické podatelně správních orgánů. Přitom záleží toliko na účastníku řízení, jaké komunikační prostředky si v řízení zvolí. Pokud si v řízení vybere způsob doručování prostřednictvím e-mailové pošty, což je neformálnější způsob komunikace, musí být připraven akceptovat i určitá rizika spojená s tímto způsobem doručování. Podstatné riziko při doručování formou e-mailových zásilek vzniká právě v případě sporu o doručení e-mailového podání; pak totiž odesílatel nepožívá výhod, které poskytují klasické metody doručování, kdy se prokazuje pouze podání zásilky k přepravě. E-mailová komunikace totiž funguje na státu zcela nezávisle a není možné garantovat její spolehlivost. Doručování e-mailem proto nemá stejné privilegované postavení jako doručování poštou či datovou schránkou. Proto je v případě e-mailového podání třeba zpravidla prokázat předání, tj. doručení, do elektronické podatelny správního orgánu; břemeno důkazní k prokázání doručení e-mailového podání správnímu orgánu tíží odvolatele jakožto odesílatele sporné e-mailové zásilky (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2015, č. j. 7 Azs 113/2015 - 32, ze dne 16. 7. 2015, č. j. 9 As 261/2014 - 44, ze dne 4. 9. 2015, č. j. 8 As 6/2015 - 47, a ze dne 7. 1. 2016, č. j. 9 As 43/2015 - 31, či rozhodnutí Ústavního soudu ve věci sp. zn. III. ÚS 2361/08 a sp. zn. I. ÚS 250/05).
15. V nyní posuzované věci vznikl spor o doručení e-mailem podaného odvolání žalobkyně do elektronické podatelny správního orgánu I. stupně; záleželo tedy na žalobkyni, aby prokázala, že se její odvolání dostalo do sféry vlivu správního orgánu I. stupně.
16. Za doklad o doručení e-mailového podání nelze považovat printscreen e-mailového odvolání. Tento printscreen prokazuje, že e-mail byl napsán, nikoli však komu a kdy byl odeslán. Další printscreen sice obsahuje údaj o datu a adresátu (25. 8. 2017, posta@mukolin.cz), zpráva však neobsahuje žádný text, ale pouze přílohu označenou „odvolani“ ve formátu pdf, ohledně jejíhož obsahu z předložené listiny neplyne vůbec nic. Souhrnně lze tedy konstatovat, že tyto listiny nijak neprokazují, že e-mailová zpráva obsahující odvolání žalobkyně byla správnímu orgánu I. stupně doručena, tedy

že by se dostala do jeho dispozice (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2015, č. j. 8 As 6/2015-37).

17. Žalobkyně se snaží podání odvolání dále prokázat tvrzením, že doručení e-mailového podání dne 25. 8. 2017 bylo jí, resp. jejímu zmocněnci, ze strany elektronické podatelny správního orgánu I. stupně potvrzeno doručením na její e-mailovou adresu, přičemž dokládá printscreen této údajné zprávy. Soud má autenticitu této listiny za zpochybněnou na základě důkazu provedeného předloženým podacím deníkem. Z jeho obsahu totiž soud zjistil, že v dotčený den (25. 8. 2017) žádné podání od zmocněnce žalobkyně (či přímo od žalobkyně) správnímu orgánu I. stupně nedošlo. V onen den ostatně správnímu orgánu I. stupně nedošlo žádné podání, které by bylo označeno jako „odvolání“, či alespoň takové podání připomínalo. Soud má proto za prokázané, že neexistuje podání, jehož příjem by měl správní orgán I. stupně zmocněnci žalobkyně dne 25. 8. 2017 potvrzovat. Tento závěr soudu žalobkyně nevyvrátila, neboť k jednání se nedostavila a listinné důkazy (originály podání) nepředložila.
18. V této souvislosti nebylo rovněž možné si nepovšimnout, že zmocněnec žalobkyně komunikoval se správními orgány po celou dobu prostřednictvím své datové schránky, případně připojoval k podáním svůj elektronický podpis. Až v případě odvolání zvolil obyčejnou datovou zprávu bez uznávaného elektronického podpisu. O to více tak na žalobkyni nyní dopadá tíže volby tohoto komunikačního prostředku, jehož znakem je mj. jeho zásadní neprůkaznost, jak dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 7. 2015, č. j. 9 As 261/2014-44. I kdyby soud uvěřil v autentičnost žalobkyní předloženého potvrzení elektronické podatelny, stále jím není a nemůže být prokázáno doručení podání určitého obsahu. Skutečnost, že předmětem potvrzení byla e-mailová zpráva obsahující shodný text odvolání, žalobkyně pouze tvrdí, avšak nijak neprokazuje.
19. Dále je třeba si povšimnout způsobu chování zmocněnce žalobkyně, který byl z hlediska skutečné ochrany jejích zájmů iracionální. Pokud by totiž zmocněnec žalobkyně skutečně potvrzení o přijetí e-mailové zprávy obdržel a měl skutečně na dokázání včasnosti odvolání zájem, pak by jeho existencí nepochybně argumentoval v reakci na výzvu ze dne 31. 8. 2017 k doplnění podaného odvolání ze dne 30. 8. 2017. V ní je zcela nepřehlédnutelně uvedeno i to, že správní orgán I. stupně považuje prvostupňové rozhodnutí za pravomocné a vykonatelné, a odvolání tedy za podané opožděně. V takové situaci by jedinou logickou a očekávatelnou reakcí bylo upozornit správní orgán I. stupně na to, že mu dne 25. 8. 2017 mělo být doručeno e-mailové podání, které nadto jeho elektronická podatelna jako doručené měla potvrdit. Nic z toho však zmocněnec žalobkyně neučinil. Namísto toho doručil správnímu orgánu I. stupně ještě dvakrát po sobě totéž blanketní odvolání. Tedy, nejenže odvolání nedoplnil, ale neučinil ani jedinou logickou a rozumně očekávatelnou reakci, které mohla vést k tomu, že by se správní orgán I. stupně přinejmenším začal zabývat tím, zda mu podání zmocněnce žalobkyně dne 25. 8. 2017 došlo, či nikoli. Nic z toho pak žalobkyně ani její zmocněnec neučinili ani poté, co bylo vydáno a oznámeno napadené rozhodnutí.
20. Soud rovněž nepovažuje za věrohodné tvrzení žalobkyně, že správní orgán I. stupně blíže neupřesněným způsobem zatajil její e-mailové podání. Pro takové tvrzení žalobkyně nepředložila žádný důkaz, přičemž jí předložené potvrzení elektronické podatelny soud za dostatečný důkaz doručení e-mailového podání určitého obsahu

nepovažuje, jak výše vysvětlil. Soud nadto pokládá za zcela fantaskní představu žalobkyně o tom, že zrovna jí odeslanou e-mailovou zprávu by určitá osoba, opět nijak konkrétně neoznačená, patrně záměrně odstranila. Jistě to nelze zcela vyloučit, nicméně soud nepovažuje za potřebné zabývat se skutečnostmi, které nejsou alespoň elementárně představitelné, nehledě k tomu, že takový zásah do systému elektronické pošty by zanechal digitální stopu, jíž by bylo možné detekovat, pokud by žalobkyně obezřetně hájila svá práva ve správný čas. Za procesní situace, kdy má soud tvrzení žalobkyně jednak za neprokázaná, jednak za nevěrohodná pro jejich rozpor s elementární logikou chování osoby, která má skutečný zájem hájit svá veřejná subjektivní práva, v kombinaci s nijak rozumně neobjasněným způsobem podání odvolání, lze uzavřít, že žalobkyně neprokázala, že by e-mailovou zprávu bez uznávaného elektronického podpisu obsahující odvolání dostala poslední den odvolací lhůty do dispozice správního orgánu I. stupně.

21. Soud nepovažuje za účelné podrobněji se zabývat úvahami žalovaného obsaženými v jeho vyjádření k žalobě ohledně možných důvodů, pro které podle jeho názoru nedošlo sporné podání žalobkyně do dispozice správního orgánu I. stupně. Jak již soud zdůraznil výše, v nyní posuzované věci bylo na žalobkyni (nikoli na žalovaném, potažmo správním soudem), aby prokázala doručení sporné písemnosti (odvolání). Nadto ani sama žalobkyně v žalobě netvrdí, že k nedoručení písemnosti došlo z důvodu jejího odmítnutí jako spamu. Žalobkyně se naopak snažila doložit, že k řádnému doručení podání do elektronického podatelny správního orgánu I. stupně došlo, a to zejména předloženým „potvrzením o přijetí elektronického podání“, které však soud neosvědčil jako důkaz o doručení z důvodů shora popsanych. Soud nemohl tvrzení žalovaného ohledně odmítnutí podání žalobkyně jako spamu ověřit ani na základě obsahu správního spisu – v něm absentuje jakýkoli podklad, ze kterého by bylo možno takovou eventualitu dovodit (např. automaticky vygenerované oznámení spamového serveru o odmítnutí zprávy). Uvedené tvrzení žalovaného o odmítnutí zprávy jako spamu tak soud má za spekulaci, která je z hlediska předmětu řízení, jak byl vymezen žalobními body, irrelevantní.
22. Pro úplnost soud poznamenává, že usnesením ze dne 14. 5. 2019, č. j. 48 A 117/2017-22, byla žaloba na ochranu proti nezákonnému zásahu [kterou žalobkyně požadovala, aby soud žalovanému správnímu orgánu I. stupně uložil zrušit doložku právní moci, kterou vyznačil na prvostupňovém rozhodnutí, nebo aby (v případě, že by žalovaný tuto povinnost po podání žaloby splnil) určil, že zásah žalovaného spočívající ve vyznačení doložky právní moci byl nezákonný] odmítnuta pro nepřípustnost, neboť žalobkyně se může ochrany proti nesprávnému vyznačení právní moci prvostupňového rozhodnutí domáhat žalobou proti rozhodnutí o opožděnosti odvolání, kterou žalobkyně podala a kterou soud nyní projednává. Soud pak již jen dodává, že kasační stížnost žalobkyně proti tomuto usnesení byla odmítnuta usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2019, č. j. 2 As 160/2019-16, z důvodu neodstranění vad kasační stížnosti.
23. V samém závěru žaloby projevila žalobkyně nesouhlas se zveřejňováním svých osobních údajů a osobních údajů svého zástupce na webových stránkách Nejvyššího správního soudu. Uvedeným nesouhlasem se soud nezabýval, neboť nejde o žalobní námitku, která by směřovala proti napadenému rozhodnutí ani řízení, které jeho vydání předcházelo a nesměruje ani proti činnosti zdejšího soudu.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

24. Vzhledem k tomu, že žalobní bod není důvodný a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost a ostatně ji ani nepožadoval.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. září 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
soudkyně